

§ 06, stk. 1, erstatter § 27, stk. 1, litra b) - c), i det fremsatte lovforslag, men præciserer på visse punkter området for de straffbare handlinger. Den væsentligste ændring i forhold til det fremsatte lovforslag er dog den, at der for de pågældende forhold ikke længere tages forbehold om anvendelse af strengere straffebestemmelser uden for tillægspensionsloven. § 06 gør derfor udtømmende op med strafansvaret for sådanne forhold. Dette får særlig betydning i tilfælde, hvor overtrædelser af tillægspensionsloven tillige måtte kunne anses for overtrædelser af den borgerlige straffelov. Har en arbejdsgiver tilbageholdt medlemmets andel af bidraget og derefter forbrugt det tilbageholdte beløb for at skaffe sig uberettiget vinding, må det antages, at forholdet kunne henføres under straffelovens § 278, nr. 3, om pengeunderslæb. Selv om forholdene således kan være nært beslægtet med ordinære straffelovsovertrædelser, er der dog principielle betænkeligheder ved at anvende straffelovens regler inden for rammerne af en så speciel ordning som den ved tillægspensionsloven oprettede. Hertil kommer de vanskeligheder, som grænsedragningen mellem forhold, der måtte henføres under straffeloven, og forhold, der alene skulle straffes efter tillægspensionsloven, måtte antages at ville medføre for domstolene og risikoen for, at denne grænsedragning ville blive tilagt uforholdsmæssig stor betydning for straffastsættelsen. Særlig for arbejdsgiverens undladelse af at indbetale bidrag kan anføres, at det næppe ville føles naturligt, om forseelsen for den tredjedel af bidraget, der tilbageholdes i medlemmets løn, skulle bedømmes efter straffeloven, men for de to tredjedele, der udgør arbejdsgiverens bidrag, skulle bedømmes efter tillægspensionslovens straffebestemmelser. Disse grunde har ført til valget af den løsning alene at straffe sådanne forhold efter de specielle straffebestemmelser i tillægspensionsloven. En sådan løsning forudsætter imidlertid, at loven hjemler adgang til anvendelse af frihedsstraf i tilfælde, hvor der foreligger særlig skærpene omstændigheder, og ganske særlig, hvor overtrædelserne i grovhed svarer til forhold, der er straffbare efter straffeloven.

Man har fundet det rettest, at alle sager om overtrædelse af tillægspensionsloven behandles som politisager. Da straffen for de

af § 06, stk. 2, omfattede forhold kan overstige bøde og hæfte, har det været nødvendigt at indføje en udtrykkelig bestemmelse om politisagsbehandling i § 06, stk. 3. Der er givet hjemmel til at anvende de i retsplejelovens kap. 68, 69, 71 og 72 nævnte retsmidler i samme omfang som i statsadvokatsager, hvis sigtelsen angår forhold af den i stk. 2 nævnte art og således forhold, der kan medføre fængselsstraf.

Særlig med hensyn til de af § 06, stk. 1, litra a), omfattede forhold bemærkes, at undladelse af at indbetale bidrag kun straffes for arbejdsgiverens vedkommende. Medlemmer, der i medfør af § 11, stk. 5, eller som følge af de i henhold til § 11, stk. 3, fastsatte regler selv skal indbetale bidraget, men som undlader at foretage indbetaling, kan ikke straffes herfor efter § 06.

Da det næppe kan udelukkes, at der vil være behov for at kunne straffe overtrædelse af de administrative forskrifter, der udfærdiges med hjemmel i loven, er der i § 07 indføjet en hjemmel til at indsætte straffebestemmelser i disse forskrifter. Sådanne straffebestemmelser kan dog ikke fastsætte højere straf end bøde. § 07 vedrører kun forskrifter fastsat af arbejdsministeren. Der kan således ikke fastsættes straf for overtrædelse af forskrifter udfærdiget af Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Bestemmelsen i § 08 svarer til § 27, stk. 2, i det fremsatte lovforslag.

Til nr. 16.

Ændringsforslaget er af redaktionel karakter.

Til nr. 17.

Bestemmelsen i forslagets nuværende § 28, stk. 2, har som begrundelse det administrativt ønskelige i, at Arbejdsmarkedets Tillægspension undgår over en eventuel meget lang årrække at skulle holde beløb disponible for medlemmer, der ikke har indgivet begæring om tillægspension. Heroverfor må det imidlertid tillægges betydelig vægt, at den forsikrede ved de skete bidragsindbetalinger har erhvervet en klar ret til tillægspension, hvorfor det kan forekomme urimeligt at lade hans adgang til at modtage tillægspension fra det tidspunkt, da han ønsker at gøre sit krav herpå gældende, være afhængig af bestyrelsens skønsmæssige afgørelse.